

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Odliczenie podatku VAT zapłaconego przez podatnika za dostarczone mu towary, jeżeli są one wykorzystywane na cele jego opodatkowanych transakcji — Prawo spółki, której główna działalność polega na wynajmowaniu należącej do niej nieruchomości, do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem innej nieruchomości, która nie została jeszcze oddana do użytkowania w działalności zawodowej owej spółki

Sentencja

Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinno się interpretować w ten sposób, że podatnik, który nabył dobro inwestycyjne, działając w takim charakterze, i który zaliczył je do majątku przedsiębiorstwa, ma prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej obciążającego nabycie tego dobra w okresie podatkowym, w którym podatek stał się wymagalny, niezależnie od okoliczności, że rzeczne dobro nie jest bezpośrednio wykorzystywane do celów zawodowych. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy podatnik nabył dobro inwestycyjne na potrzeby swojej działalności gospodarczej, i ocena, w danym wypadku, istnienia praktyki stanowiącej oszustwo.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli — Włochy) — Giuseppe Sibilio przeciwko Comune di Afragola

(Sprawa C-157/11) (¹)

(Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 2 — Pojęcie „umowy lub stosunku pracy określonych przez ustawodawstwo, układy zbiorowe lub praktykę obowiązującą w każdym z państw członkowskich” — Zakres stosowania porozumienia ramowego — Klauzula 4 pkt 1 — Zasada niedyskryminacji — Osoby wykonujące „prace społecznie użyteczne” w organach administracji publicznej — Przepisy krajowe wykluczające istnienie stosunku pracy — Przepisy krajowe ustanawiające różnice w zakresie wynagrodzenia przydzielonych do tych samych zadań pracowników wykonujących prace społecznie użyteczne i pracowników zatrudnionych na czas określony lub nieokreślony przez te same organy administracji publicznej)

(2012/C 133/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giuseppe Sibilio

Strona pozwana: Comune di Afragola

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Napoli — Wykładnia klauzul 2, 3, 4 i 5 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Zasada niedyskryminacji — Osoby bezrobotne wpisane do wykazu pracowników pozostających w stanie mobilności lub na listy pośrednictwa pracy, zatrudnione przez administrację publiczną na czas określony w celu wykonywania prac użyteczności społecznej lub prac użyteczności publicznej (tak zwani pracownicy wykonujący prace użyteczności społecznej i pracownicy wykonujący prace użyteczności publicznej) — Przepisy krajowe ustanawiające różnice w traktowaniu w zakresie wynagrodzenia przydzielonych do tych samych zadań pracowników wykonujących prace użyteczności społecznej/pracowników wykonujących prace użyteczności publicznej i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony przez te same organy administracji publicznej.

Sentencja

Klauzulę 2 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak te, które rozpatrywane są w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, które stanowią, że stosunek nawiązany przez pracowników społecznie użytecznych i organy administracji publicznej, na rzecz których wykonują oni zadania nie jest objęty zakresem stosowania wspomnianego porozumienia, jeżeli — czego sprawdzenie należy do sądu krajowego — pracownicy ci nie są związani stosunkiem pracy określonym przez ustawodawstwo, układy zbiorowe lub obowiązującą praktykę krajową albo państwa członkowskie lub partnerzy społeczni skorzystali z możliwości przyznanej im w pkt 2 wspomnianej klauzuli.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj — Rumunia) — postępowanie karne przeciwko Rareș Doralin Niłaș, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean, Ionuț Horea Baboș

(Sprawa C-248/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/39/WE — Rynki instrumentów finansowych — Artykuł 4 ust. 1 pkt 14 — Pojęcie „rynek regulowany” — Zezwolenie — Wymogi dotyczące funkcjonowania — Rynek o nieokreślonym charakterze prawnym, zarządzany, wskutek połączenia, przez osobę prawną zarządzającą również rynkiem regulowanym — Artykuł 47 — Brak umieszczenia w wykazie rynków regulowanych — Dyrektywa 2003/6/WE — Zakres zastosowania — Manipulacje na rynku)

(2012/C 133/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Cluj

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Rareș Doralin Nilaș, Sergiu-Dan Dascăl, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean, Ionuț Horea Baboș

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Cluj — Wykładnia dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1), a w szczególności jej art. 4 pkt 14, art. 9-14 oraz art. 47 — Definicja pojęcia „rynek regulowany” — Objęcie giełdy Rasdaq, odrębnego rynku instrumentów finansowych, nie prowadzonego przez podmiot prowadzący rynek regulowany lecz zarządzanego przez giełdę w Bukareszcie, działającą na podstawie zezwolenia dla rynku regulowanego — Właściwe przepisy prawa — Przepięstwo manipulacji na rynku

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, zmienionej dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że rynek instrumentów finansowych, który nie spełnia wymogów tytułu III tej dyrektywy, nie mieści się w zakresie pojęcia „rynek regulowany” zdefiniowanego we wskazanym przepisie, niezależnie od połączenia podmiotu prowadzącego ten rynek z podmiotem prowadzącym rynek regulowany w rozumieniu omawianego przepisu.
- 2) Artykuł 47 dyrektywy 2004/39, zmienionej dyrektywą 2007/44, należy interpretować w ten sposób, że umieszczenie rynku w wykazie rynków regulowanych, o którym mowa w tym przepisie, nie jest warunkiem koniecznym uznania go za rynek regulowany w rozumieniu tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 8 lutego 2012 r. — Yorma's AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG

(Sprawa C-191/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/49 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego zawierającego element słowny „yorma's” — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy NORMA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2012/C 133/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Yorma's AG (przedstawiciel: A. Weiß, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co.KG (przedstawiciel: A. Parr, Rechtsanwältin)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie T-213/809 Yorma's przeciwko OHIM — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S), na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 lutego 2009 r. odmawiającej rejestracji oznaczenia graficznego zawierającego element słowny „yorma's” jako wspólnotowego znaku towarowego dla określonych towarów należących do klas 35 i 42 w wyniku uwzględnienia sprzeciwu właściciela wcześniejszego słownego wspólnotowego znaku towarowego „NORMA” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku dwóch znaków towarowych — Błędna ocena podobieństwa rozpatrywanych znaków i usług — Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Yorma's AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 211 z 16.7.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 2 lutego 2012 r. — Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-404/11 P) (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek chloranu sodu — Pojęcie przedsiębiorstwa — Domniemanie wywierania decydującego wpływu — Zakres tego domniemania — Dowody niepozwalające na obalenie domniemania — Grzywna indywidualna — Nieograniczone prawo orzekania)

(2012/C 133/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: adwokaci E. Morgan de Rivery i E. Lagathu)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie T-299/08 Elf Aquitaine przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez wnoszącą odwołanie na decyzję Komisji C(2008) 2626 wersja ostateczna z dnia 11 czerwca 2008 r. dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.695 — Chloran sodu) — Konkurencja — Kartel — Naruszenie zasad kompetencji powierzonych